

FARNÍ ZPRAVODAJ

MORAVANY, ŽELEŠICE

Září - říjen 2018

Číslo 5

Uvnitř také najdete: *Život farnosti, Pro děti, Vzdělávací cyklus, Pro čtenáře...*

Slovo otce Mariusze

Letos je to už deset let od obnovení Krojovaných slavností - hodů v Moravanech. Při této příležitosti o. Mariusz sloužil mši sv. v kostele sv. Václava, modlil se za obec a požehnal účastníkům hodů. V promluvě řekl: Sestry a bratři! Jsem moc rád, že můžu být s vámi. Možná si řeknete, že kecám, abych se vám nějak vlichotil. - Nekecám! Velmi mě potěšilo, když se mi v loni ozvala paní Kateřina Novohradská a jménem dalších osob z obce se ptala, zda bych nemohl na farní zahradě požehnat účastníkům hodů. A bylo to pak prima! Počasí nám přálo, a to radostné tancování na zahradě při skvělé hudbě dechovky i ten přípitek z vinných plodů naší moravské země fakt nebyly špatné. A letos se hody v naší obci vracejí do kostela. Po mnoha létech. A já vnímám, že je to jakási historická chvíle. Tak řekněte sami, který normální farář by se z toho neradoval.

Jak jistě také víte, tradičně hody v obci, to byla vždy slavnost, při níž si lidé připomínali svátek osoby, které je zasvěcen místní kostel. A při tom se obvykle děkovalo za úrodu a prosilo Boha za požehnání pro celou obec. A my se k té tradici teď vracíme. Mám z toho skutečně radost!

	<p>Přeju vám krásnou zábavu! - Tu nejskvělejší! Protože ta patří k životu a je nezbytná, abychom byli duševně zdraví. Ale také vás prosím: nezapomínejme na svou duši! Nezapomínejme, že uprostřed naší obce už staletí stojí kostel sv. Václava - hlavního patrona naší farnosti a celé naší země. Neprocházejme a neprojíždějme kolem něj lhostejně! Ale možná, alespoň krátce v duchu, vzpomeňme na Boha a poprosme za požehnání či poděkujeme mu za něco.</p> <p>Protože život je krásný jak jaro (či jak ta naše hodová zábava), ale nezřídka je také těžký jak kříž: jak nemoc, jak smrt našich blízkých, jak bolest ze zrady či různá nedorozumění. Zlo je všudypřítomné! Proto alespoň v těchto těžkých chvílích se obracejme k Bohu, aby nám dal sílu nést kříž! Abychom si nezoufali. A svatí, jako svatý Václav, jsou nám v tom příkladem. Ukazují, že Bůh tu sílu dává, a dává ji v hojnosti, všem, kdo ho milují!</p> <p style="text-align: right;"><i>(o. Mariusz Józef Sierpniak)</i></p>
<p>Liturgické období</p>	<p>➤ Svátek Povýšení svatého Kříže</p> <p><i>A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnu všechny k sobě. (Jan 12, 32)</i></p> <p>V liturgickém okénku se tentokrát zastavíme u svátku Povýšení svatého Kříže. Hádám, že málokdo vytáhne z rukávu historii a význam tohoto svátku. Já jsem zapátrala v různých zdrojích, abych k němu mohla napsat pár slov – vždyť v Nebovidech máme kostel sv. Kříže a na svátek Povýšení svatého Kříže tam je sloužena poutní mše svatá.</p> <p>Za tento svátek vděčíme křesťanům z Jeruzaléma, kteří právě 14. září věnovali úctě ke Kristovu kříži, jehož části byly v tento den vystavovány. K svátku se pojí také dřívější událost ze života císařovny Heleny, kdy se jí</p>

podářilo najít části Kristova kříže. Později bylo v tento den také oslavováno znovuzískání kříže z Persie, kam se dostal jako válečná kořist. Při svátku byl kříž vyzdvihován nad hlavy věřících do všech světových stran – odsud snad ono slovo „povýšení“ v názvu svátku.

Posuňme se však v přemýšlení o povýšení kříže, na němž zemřel Ježíš Kristus, dále. Z tohoto obrazu můžeme vyčíst mnohé a ke každému z nás může promlouvat něco jiného. Já vybírám dvě roviny. V obou vidíme kříž jako prostředek naší záchrany.

1. Když Izraelité putovali po poušti, setkali se s jedovatými hady, kteří svým uštknutím zabili mnohé z nich. Lidé prosili Mojžíše, aby se modlil k Bohu a on jim na Boží pokyn zhotovil měděného hada, připevnil jej na kůl a pak každý uštknutý, který na tohoto měděného hada jen pohlédl, zůstal naživu. Tento kůl můžeme vnímat jako předobraz kříže. Jsme uštknuti, ale jestli toužíme zůstat naživu, obraťme k němu své oči s důvěrou.

2. Ježíš byl popraven, a to smrtí na kříži, což byl nástroj k mučení a popravování otroků. Jaké ponižení – a ještě byl s ním tento kříž vztyčen, vyvýšen na hoře, takže jeho utrpení a hanba byly vystaveny na odiv davu. Bůh dále šokuje svůj národ tím, že k vytouženému spasení dochází skrze mrtvolu. Vždyť mrtvá těla byla nečistá! Bylo třeba se jim vyhnout a rychle se jich zbavit. Kam až Bůh zachází. Úplně boží lidské představy o přicházejícím králi, o zachránci. Bůh překračuje naše myšlení, přichází odjinud, než čekáme.

A mě nakonec napadá, že křížky na krku, které nosíme, jsou vlastně symbolem slušné revoluce – smrt je potřena, všechno je jinak, z konečné stanice se stává

	<p>přestupní, my chceme být blázny pro Krista. Taková komeťácká šála je proti tomu úplný čajíček. (Prosím vnuky, aby vysvětlili babičkám, o co jde.)</p> <p>(Zdroje: www.cirkev.cz, www.catholica.cz; Slovník biblické teologie, 1991)</p> <p style="text-align: right;"><i>(Terezie Vařeková)</i></p> <p>➤ Modlitba ke sv. Václavu Svatý Václave, posiluj v nás lásku k Bohu, abychom mu sloužili jako ty celým svým životem. Posilni naši víru a stůj při nás v dobách zkoušek. Otevři naše srdce potřebám druhých a lásce k bližním, dej nám žít uprostřed světa spravedlivě, nauč nás odpouštět a učiň z nás šířitele pravého pokoje. Upevni v rodinách svornost a lásku a uč nás předávat světlo víry dalším generacím. Amen.</p>
<p>Co se děje</p>	<p>➤ Výuka náboženství probíhá v ZŠ Moravany ve středu: 1. třída v 12:30, 2. třída v 13:00, a děti z 2.,3., a 4. třídy, které byly letos u prvního sv. přijímání mají náboženství v 15:00.</p> <p>➤ Výuka náboženství v ZŠ Želešice. Do páté třídy probíhá ve škole ve čtvrtek: 1. – 2. třída 13:00 - 13:45, 3. třída 12:45 – 13:30, 4.-5. třída 13:35 – 14:20. Starší děti a mládež od 6. - 9. třídy mají náboženství na želešické faře, také ve čtvrtek od 15:00 – 16:00.</p>

➤ V pátek 28. 9. v 10:00 - Poutní mše sv. na sv. Václava v Moravanech. Hlavním celebrantem bude Mons. ThLic. Václav Slouk.

➤ V sobotu 24. 11. v 18:00 – Mše sv. „při svíčkách“ na sv. Kateřinu v Nebovidech.

➤ **Změna programu sloužení mší sv. 1. a 2. listopadu:**
Slavnost Všech svatých, čtvrtek 1. 11.: Želešice 18:00, Moravany 19:15. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé, 2. 11.: Želešice 18:00, Moravany 19:15.

➤ **Program modlitby za zemřelé na hřbitově:**
Moravany v pátek 2. 11. po večerní mši sv. v 19:15.
Želešice v sobotu 3. 11. po ranní mši sv. v 8:00.
Nebovidy v neděli 4. 11. po mši sv. v 14:30.

➤ V neděli 4. 11. mši sv. v Moravanech a potom v Želešicích bude sloužit P. Pavel Kafka, biskupský delegát pro materiální zajištění pastorače v brněnské diecézi. Po mši sv. představí projekt financování chodu diecéze a bude možnost se ho ptát, jak se nakládá s finančními prostředky, které farnosti odvádějí do fondu PULS.

➤ **První narozeniny Fondu PULS**
V měsíci září oslaví své první narozeniny Fond na podporu kněží a pastorače brněnské diecéze – PULS. Během prvního roku života se velká rodina malých dárců rozrůstala a měla k světu. Dorostla do velikosti více než 2100 donátorů z téměř 300 farností. O její chuti k životu svědčí také i více než 5,7 mil. korun, které donátoři do fondu darovali. Více o tom, jak se PULSu dařilo naplňovat úkol, který mu byl svěřen, a sice

podporovat kněze, farnosti a diecézi, se můžete dočíst ve zpravodaji ImPULSy brněnské diecéze, který je k dispozici ve Vašem kostele. Čím žije PULS aktuálně, jak se rozrůstá, aktuální výši darů donátorů a mnoho jiného najdete na <https://fond.biskupstvi.cz>. Rovněž můžete sledovat krátké reportáže z života PULSu na našem facebookovém profilu a Youtube kanálu. Jsme rádi, že s Vámi můžeme sdílet tuto narozeninovou radost, a chceme všem našim podporovatelům, zvláště donátorům poděkovat. Zveme také všechny, kdo by se chtěli zapojit do podpory života farností a diecéze, aby se přihlásili na našem webu nebo prostřednictvím přihlášky v našem zpravodaji. Fondu přejme a modleme se za to, aby věrně plnil své poslání, totiž přispívat k tomu, aby naše diecéze PULSovala životem.

➤ **Příprava ke svátosti biřmování**

opět připomínáme, že po prázdninách bude probíhat příprava ke svátosti biřmování. První setkání proběhne 6.10.2018 v 19:00 na faře v Moravanech. Následovat bude víkendový pobyt zájemců 19. – 21.10.2018 ve Volfířově. Ke svátosti biřmování by měli přistoupit zájemci starší 15 let.

➤ **Sbírky**

23.9. – podpora kněží a diecéze

30.9. – na práce kolem fary (Moravany) a vybavení farní kaple (Želešice)

21.10. – misie

➤ **Pěší pouť mužů na Svatý Kopeček u Olomouce**

Koncem června letošního roku proběhla již tradiční pěší pouť mužů. Cílovou destinací byl tentokrát Svatý

Kopeček u Olomouce. Na cestu se vydalo přes dvacet mužů z Moravan, Nebovid i Ořechova.

Po zahajovací mši v kostele v Moravanech jsme vyrazili směrem Tvarožná, kde jsme měli domluveno ubytování na první noc. Po vydatné večeři v restauraci v Tvarožné, během které jsme mohli sledovat část fotbalového utkání z mistrovství světa, jsme se přesunuli na nově opravenou místní faru na přenocování.

Další den jsme se vydali přes Pozořice do Rychtářova. Dále cesta tento den nevedla přes žádnou obec. Šli jsme ale nejen „mimo civilizaci“, ale místy také mimo cestu. V jednu chvíli jsme totiž museli slézt dolů z velmi prudkého svahu, plného kamení, což naštěstí dobře dopadlo. Po tomto kousku jsme s velkou chutí poobědvali. K našemu velkému překvapení nám jedna velmi milá paní, známá Pavla Šimonka, dovezla vodu a vychlazená piva. Za toto dobrodíní si od nás vysloužila přízvisko „Anděl“. Po tomto skvělém občerstvení jsme se s chutí vydali dál na cestu. Pochody v přírodě a lese jsme využívali k modlitbě růžence a tichému rozjímání, tzv. silentiu. Po příchodu do Rychtářova jsme v kostele měli společnou mši svatou.

Nejdobrodružnější chvíle jsme nejspíše zažili předposlední den. Dostali jsme se totiž nedopatřením do vojenského areálu poblíž Prostějova, přes který, jak se zdálo, vedla jediná cesta do města. Ostraha areálu zpočátku nebyla schopna pochopit, že jsme pouze poutníci snažící se dostat dále do Prostějova, a nikoliv narušitelé pořádku, a hrozila nám zásahem vojenské policie. Sice se někteří z nás snažili o vyjednávání, abychom mohli areálem projít, ale marně. Celé nedorozumění naštěstí nakonec skončilo smírně, jelikož

j jsme vojenské pozemky obešli v bezpečné vzdálenosti přes okolní pole.

Další průběh cesty byl pak již bez potíží, a tak jsme mohli v sobotu v odpoledních hodinách stanout na vrcholu Svatého Kopečku, kde se celá pouť zakončila mší svatou, při které jsme poděkovali za Boží ochranu a pomoc během naší pouti.

Celé naše putování se, bez ohledu na obtížnost cesty, neslo v přátelském duchu a atmosféře jedné velké farní rodiny.

Již se těším na pouť v příštím roce.

(Jakub)

➤ **Výlet do Tater 2018**

Celý výlet začal asi 16 hodinovou cestou do Polska. Když jsme dorazili do centra Zakopaného, našeho cíle, ubytovali jsme se u místní příjemné a milé rodiny, která se o nás celou dobu starala. Další dny už jsme chodili na celodenní túry po horách. Chodili jsme jak po hřebenech, tak i třeba údolím. Viděli jsme také největší jezero v celých Tatrách - Morske oko. Kdybychom měli říct, co se nám líbilo nejvíc, byla by to asi všechna ta krásná příroda kolem nás. Voda tam všude byla krásně čistá a průzračná. Celý výlet byl určitě moc vydařený. Užili jsme si tam spoustu zábavy a zároveň jsme viděli krásná místa a mohli jsme si užívat tu nádheru kolem nás.

(Zuzana Hofmanová)

➤ **Tábor junior – Divoký západ:**

Letošní tábor nám začal slunného dne 11. srpna 2018. Děti se začaly sjíždět kolem třetí hodiny a již u vstupu do tábora je uvítala velká vývěsní tabule s nápisem Fredericsville. *(Pozn. autora: Bedřich, angl. Frederic)* Hned po seznamovacích hrách, kterými děti provedl tým našich obětavých „klobásků“, zavedla první rozřazovací hra děti o 170 let zpět na Severoamerický kontinent, kde se právě rozbíhala Zlatá horečka. Táborníci, v tuto chvíli ještě osamoceni a ztraceni na své cestě na Divoký západ, museli projít nebezpečným průsmykem Tularosa a najít k sobě další spolence v tomto honu za bohatstvím. Po této pouti se konečně ustanovily čtyři týmy dobrodruhů a počaly stavět své osady a rozvíjet úžasná dobrodružství. Jednotlivé osady se jmenovaly: Modroočkov, Huntertown, Arkadia a Omega.

Každý den měli osadníci překonávat další překážky, strasti, ale zároveň si užívat i slasti života na divokém západě. Ať to bylo bránění starosty jejich osady proti zákeřným banditům v Novém světě, upevňování svého místa na mapě vznikajících kolonií, získávání zlata z dolů či z bájných zlatonosných řek, užili jsme si vždy spoustu legrace a zábavy. Z každodenního závodění byly děti vytrženy ve čtvrtek, kdy jsme podnikli výlet do blízkých Lysic. Na místním koupališti jsme si užili vodních radovánek i plážový volleyball. V průběhu tábora nás svým duchovním slovem a modlitbou provázel otec Mariusz, který se za námi stavil v úterý a v pátek. V tyto dny jsme se mohli na chvíli ztišit a prožít společně mši svatou.

Tábor ovšem nebyl jen o slepém plnění úkolů, táborníci museli vymyslet strategický plán, jak zvelebit své město. Za každý úkol dostávaly týmy dle umístění určitý obnos peněz, ten mohly využít ke stavbě a vylepšení budov, které jim dále vynášely peníze či zvyšovaly produkci jiných budov.

Po poslední hře, takzvané „pokladovce“, při které se děti dozvěděly o starém, bájném pokladu Hernánda Crotése, který se jim nakonec i povedlo nalézt, se ukázalo, že nejlepší taktiku zvolil tým Arkadia a zasloužil si tak velké vítězství v celotáborové hře.

Za jediný týden jsme toho na táboře zvládli více než doma za několik let. Doplavili jsme se do Nového světa, založili hned čtyři osady a vybudovali z nich prosperující městečka s kvetoucím obchodem a vynikajícími vztahy s domorodým obyvatelstvem. Na koupališti se nám nikdo neutopil a od sluníčka se spálily jen dvě děti a většina vedoucích. Ve večerní talent-show jsme zjistili, v kom dříme umělecký duch. Zkrátka prožili jsme

báječný týden. Na konec, bych chtěl poděkovat našim kuchařkám, díky kterým jsme měli celý týden perfektní jídlo, skvělému týmu vedoucích, bez kterých bych to nezvládl, ale hlavně dětem, díky kterým je tábor tak fajn a máme chuť se k němu vracet.

(Miloslav Švestka)

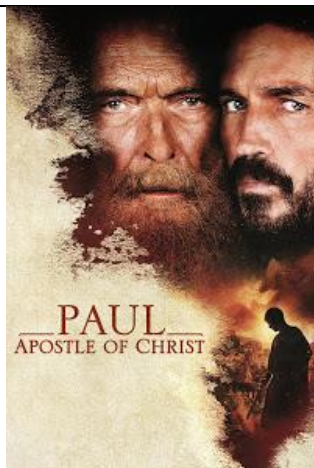
➤ **Žehnání květin, bylin a plodů v Želešicích**

Tak jako každý rok jsme si svátek Nanebevzetí Panny Marie připomněli nejbližší neděli kolem termínu 15. srpna, kdy je slaven římskokatolickou církví. Letos oslava připadla na 12. srpen a byla jako každoročně spojená s nádhernou výstavou aranžovaných řezaných květin a po dvou letech i s odpoledním koncertem Želešického chrámového sboru na téma „Zpívej a chval“ pod vedením již zasloužilého kapelníka Josefa Rýpara. Obě akce se uskutečnily díky obětavosti řady lidí, a to jak želešických, tak přespolních a taky díky sponzorům, bez kterých by se tyto doprovodné aktivity nedaly realizovat. Všichni společně a každý zvlášť jsme svým

dílem pomohli vytvořit kulisu tomuto nejdůležitějšímu mariánskému svátku, kterým slavnost Nanebevzetí Panny Marie skutečně je, a připomněli jsme si tak její důležité poslání, které sehrála v dějinách spásy. Oslavu jsme zakončili společným pohoštěním - agape na naší faře.

(Miloš Korger)

Pro čtenáře

Tentokrát se v této rubrice zmíníme o filmu Apoštol Pavel (*Paul, Apostle of Christ*) z roku 2018.

Příběh je vsazen do doby těsně před popravou sv. Pavla v Římě, tedy do období posledních dní jeho života, které dožívá jako vězeň v římském žaláři. Římu té doby vládne císař Nero a v jeho ulicích právě probíhá

masové pronásledování křesťanů... Ti jsou používáni jako živé pochodně nebo vhazováni do arén hladovým lvům.

Pobyt ve vězení je obohacen návštěvou Lukáše, který na základě výpovědí sv. Pavla sepisuje knihu.

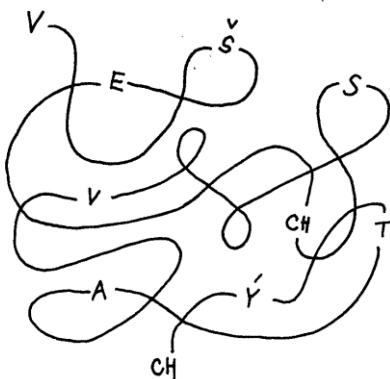
Film nám ukazuje nejen poslední dny sv. Pavla, ale také komunitu křesťanů, která je podrobována velmi těžkým zkouškám. Za zdmí tohoto společenství řádí Neronovi vojáci a víra se otřásá v základech, pochybování a úzkosti z pronásledování jsou cítit na každém kroku...

(Michael Ruschka)

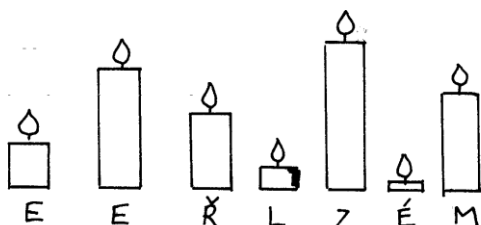
Pro děti (a rodiče)

Na Dušičky jsme si večer připravili hodně svíček, sirky, sedli kolem stolu, zhasli světlo a začali vzpomínat a modlit se za naše blízké nebo i známé, kteří již překročili práh smrti. Bylo to tajemné, ale i pokojné, jaksi se otevíral širší rozměr naší lidské rodiny.

Jakou slavnost slavíme 1. listopadu? _____

Za koho se modlíme 2. listopadu? _____
(seřad' svíčky od největší do nejmenší)

www.deti.vira.cz

(Terezie Vařeková)

Sv. Ludmila

Svatá Ludmila je první česká žena známá jménem, první pokřtěná panovnice, zakladatelka Přemyslovské dynastie, babička a vychovatelka sv. Václava a první česká světice. Zavražděna byla v noci z 15. na 16. září na hradišti Tetín v roce

921 na příkaz své snachy Drahomíry.

Svátek svaté Ludmily proto připadá na 16. září a na mnoha místech po České republice se konají **poutě k uctění této významné světice**. Mnoho poutníků se tak v září vydá na některou svatoludmilskou pouť. Tradičně se pouť koná například na Pražském hradě, na Mělníce (odkud podle legend Ludmila pocházela), na Levém Hradci (kde s knížetem Bořivojem založila první kostel v Čechách) a také na Tetíně. **Právě letošní pouť na Tetíně bude výjimečná, neboť Svatovítská kapitula na slavnost zapůjčí jednu z nejvzácnějších relikvií svatovítského pokladu – lebku svaté Ludmily**. Poutníci budou mít možnost uctít lebku v barokním kostele svaté Ludmily 22. září.

Svatou Ludmilu dnes vnímáme jako matku a patronku českého národa, v roce 2021 si budeme připomínat 1100 let od jejího zavraždění. Právě z tohoto důvodu vznikl na začátku roku 2016 spolek Svatá Ludmila 1100 let. Založení iniciovala obec Tetín a zakládajícími členy se staly farnosti Beroun a Roztoky a města Roztoky a Mělník – místa, která jsou historicky spjata s působením kněžny Ludmily.

Posláním spolku a stejnojmenného projektu Svata Ludmila 1100 let je péče o odkaz svaté Ludmily v ohledech jeho uchování, šíření a prezentování široké veřejnosti, tak aby v roce 2021 došlo k důstojnému uctění její mučednické smrti. Vyvrcholením celého výročí by se měla stát svatoludmilská národní ekumenická pouť na Tetín v září 2021.

DRAŽICE
Sobota 15. 9.
 18:00 Poutní bohoslužba
www.obcane dražice.cz

KAMENNÝ PŘÍVOZ
Sobota 15. 9.
 16:00 Poutní bohoslužba
www.jilovevprahy.farnost.cz

LEVÝ HRADEC
Pátek 14. 9.
 19:00 Vigílie s ostatky sv. Ludmily, mše svatá

Sobota 15. 9.
 10:00 Poutní bohoslužba
www.peplum.cz

LITOMĚŘICE
Neděle 16. 9.
 18:00 Poutní bohoslužba
www.farnost-litomerice.cz

MĚLNÍK
Neděle 16. 9.
 8:00 Poutní bohoslužba
www.farnostmelnik.cz

PRAHA 2 – VINOHRADY
Sobota 15. 9.
 16:30 Poutní bohoslužba
www.ludmilavinohrady.cz

PRAHA 20 – CHVALY
Neděle 16. 9.
 8:30 Poutní bohoslužba
www.chvaly.farnost.cz

PRAŽSKÝ HRAD
Sobota 15. 9.
 17:15 Poutní bohoslužba
www.katedralasvatehovita.cz

SUCHÁ LOZ
Neděle 16. 9.
 10:30 Poutní bohoslužba
www.farnost.banov.cz

TETÍN
Sobota 22. 9.
 11:00 Poutní bohoslužba
www.farnostberoun.cz

ZADNÍ ZBOROVICE
Sobota 15. 9.
 18:00 Poutní bohoslužba
www.farnost-strakonice.cz

1100 let SVATÁ LUDMILA
 „Jak ona jen za světlem spěchat“

Mediální partneři:

V případě zájmu nás neváhejte kontaktovat!

www:

<http://www.svataludmila.cz/cs/>

Facebook:

<https://www.facebook.com/svataludmila1100let/>

Instagram:

<https://www.instagram.com/svataludmila1100let/>

(Eliška Švandová)

Slovo papeže Františka

Papež František manželům: Manželství je riskem, který stojí za to

I přes všechny nesnáze stojí rodinný život za to...

Papež František se s potěšením přivítal se zhruba čtyřmi sty manželskými a snoubeneckými páry a řekl jim: „*Když se na vás mladé dívám, tak si říkám: ale to není pravda, co říkají, že mladí nechtějí uzavírat sňatek? Děkuji. Vzít se a sdílet společný život je moc pěkné,*“ a přidal jedno španělské přísloví, které říká: „***Bolest ve dvou je poloviční bolestí. Radost ve dvou je radostí dvojnásobnou.***“ Toto je cesta manželství.

V prokatedrále Panny Marie v irském Dublinu bylo přítomno také mnoho malých dětí, na jejichž adresu papež uvedl: „*Je pěkné slyšet tu hudbu, která přichází zezadu: dětský pláč... To je naděje, je to nejhezčí hudba; ale také nejhezčí kázání, slyšet plačící dítě, protože je to křik naděje, že život pokračuje, život jde dále, že láska je plodná.*“

Ať nezapadá slunce nad vaším hněvem

Dále papež ocenil svědectví padesátiletého manželství Vincenta a Terezy: „*Máme se co učit z vaší zkušenosti manželského života podporovaného každý den milostí svátosti,*“ a se zvědavostí jim položil otázku: „*Hádali jste se hodně? Toto je součástí manželství! Manželství bez hádek je tak trochu nudné... Ale je tu tajemství: můžou lítat i talíře, ale tajemstvím je usmířit se, než skončí den. Ke smíření není potřeba mnoha slov, stačí pohlázení a usmíření je tady.*“ Je to důležité, protože jinak začíná druhý den „**studená válka**“, a ta je velmi nebezpečná, takže „*se klidně hádejte, jak chcete, ale večer se usmířte. Souhlasíte?*“ promlouval papež mladým párům do duše...

(www.cirkev.cz)

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farnosti. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Želešice. Redakce: Michael Ruschka, Terezie Vařeková, P. Mariusz Sierpniak. Grafická úprava: Michael Ruschka. Příspěvky můžete zasílat na adresu: farni.zpravodaj@email.cz , Telefon: 605883911.
